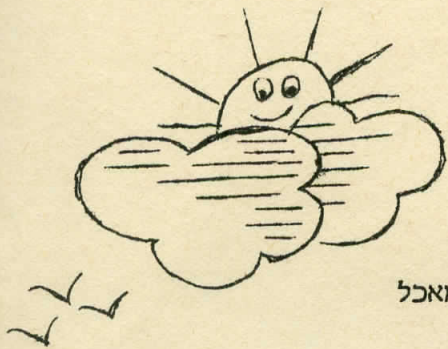
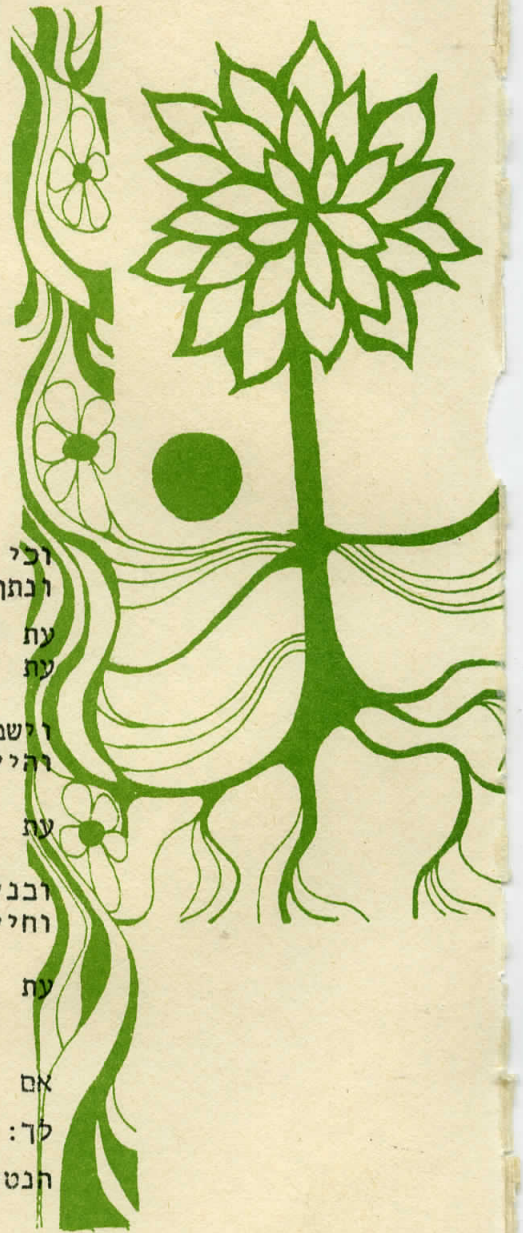

דברי הכפר

ובי תבואו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל
ותתן העץ פריו והארץ יבולה,

עת לנטוע אילנות,
עת לנטוע ולבנות.

ושבתם איש תחת גפנו ותחת תאנתו
והייתם כעץ שתול על פלגי מים.

עת לנטוע אילנות.

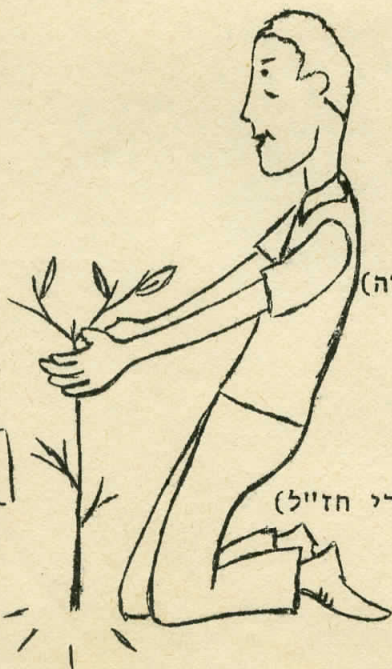
ובניתם חרבות עולם, שוממות תקוממו,
וחייתם על אדמתכם לבטח ולעולם.

עת לנטוע אילנות.

(פסוקי זמרה)

אם היתה נטיעה בתוך ידך ויאמרו
לך: "הרי לך המשיח" בוא ונטע את
הנטיעה ואחר כך צא והקבילו.

(מדברי חז"ל)

מספר 753

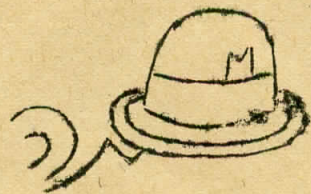
5 בפברואר 1982

י"ב בשבט תשמ"ב

כפר-הנשיא

128 אומן

נאמן?

** מה נשמע? השתגעו? לא יודעים ששני גברי-דרור (הכתה) חזרו הביתה?
אורן אחרי שנה של נ דודים בין דובים, יאקים, קופים ובני אדם מכל הצבעים, החליט
שמספיק לו.

ואם זה לא מספיק, משה גרשמן חזר השבוע גם כן!
ברוכים הבאים - שמחים ההורים והחברים לראותכם.

גם אד ועפרה ביחד עם איתן חזרו השבוע - אחרי חופשה בחו"ל. גם לכם משפחת משיח -
ברוכים השבים!

** לפני שבוע שלוש בנות "חוחית" התגייסו - אריאלה לוין, דניאלה לופוב, דורית חצור.
השבוע ערן פרימוטט התגייס ואנחנו מאחלים לכם כל טוב בשנים הבאות.
אני, כפי שכמה אנשים יודעים, לא יכולה בשום פנים ואופן, לאחל לחיילים "שפשוף קל".
אין דבר כזה!!

** ולטוני ינטיס שהשתחרר בימים אלו מהצבא - ברכות.

** החלמה מהירה לעליזה נמלי שמנסה להראות כמו משה דיין היה... אבל לא מצליחה
בכלל! יש לה ש' ערות - קודם כל!!
גם לאנשים המסתובבים והלא מסתובבים, כ מ ו -
אדם, בריאן, ג'י' ת', יריב פ', בתיה ריינס - החלמה מהירה לכולכם.

** הנאקה של משק הילדים הגיעה, ושמה בארץ ישראל - גמילה. היא בת שבעה חודשים
ותמודה ביותר. שילמו בעדה 22 עופות ועז אחת. לפי דעת זה נשמע סביר.

** לפני שבוע נצחה נבחרת הראגבי (נוער) שלנו את הנוער מירושלים. התוצאה 4:30.
מיכל ג', נתן א', ששון מ', ארז א', ועמוס נ' הכניסו את ה"טרייט" ובכלל, המשחק
היה מהנה מאוד - במיוחד כי נצחנו. רק ליריב לא היה טוב והוא ירד מן המגרש עם
אף במצב רגיש.

** על הגשם אין צורך לדבר. גשם יש. מה שמעניין הוא מראה נהר הירדן בדיוק על
יד כפר בלום. כאשר הגענו לבית הספר היום (יום ג'), ממש נבהלנו לראות את גובה
מי הירדן, וכאשר נסענו הביתה, חשבנו שבית הספר בטח יוצף עד מחר בבוקר!

** "אמן ארצי לברידג'" - זהו התואר שהשיגו דוד לוי ואדל נ', בעקבות הישגיהם לאחרונה
בתחרויות ארציות, ובשבוע שעבר בפסטיבל הברידג' הבין-לאומי שהתקיים בתל אביב.
באותו פסטיבל השתתפו גם רוי אב, יוסף ח', כוכבה וקני, וקני הגיע לתואר "אמן".

** אז זהו זה. נראה לי שהזמנים משתנים - רק לראות את רשימת שמותיהם של החוזרים
הגיעה מספיקה לחמם את הלב.

ש ב ת ש ל ו ם,

2.

עזר-100!

י מ ל ה ו ל ד ת

11.2 דוט שינגזיכט

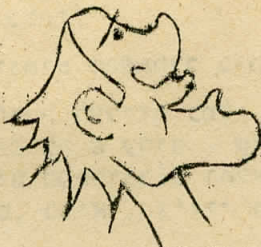
ענת ארנולד

אילת: סינה

12.2 יעל שפרונג

חנן ווטרמן

מיכל גניסלב

י מ ל ה ו ל ד ת

8.2 אלקס וינקלר

לירון גליק

נופר כהן (נכדה של רותי מרכס).

9.2 ג'ואן אנגל

10.2 יואב פק

פלוא מרקוסון

כיום ו' בתאריך 12/2, נקיים "סדר ט"ו-בשבת", יחד עם קבלת שבת.

חברים שבדרך כלל לא באים לקבלת שבת, אך מתכוונים לבוא לערב זה, מתבקשים לרשום כמה בני משפחה ישבו איתנו.

נשב כמו בקבלת שבת, אך אצטרך לעשות כמה שינויים. (אשתדל לעשות את המינימום).

ל ה ת ר א ו ת, חג - שמח,

נ ט ע.

=====

לקראת ט"ו בשבת:

בשבת 6/2/82, תתקיים מכירת צמחי בית.

המקום: בין העמודים מתחת לחדר האוכל.

בין השעות: 12.00 - 14.00 בצהריים.

נא להביא פנקסי צ'קים.

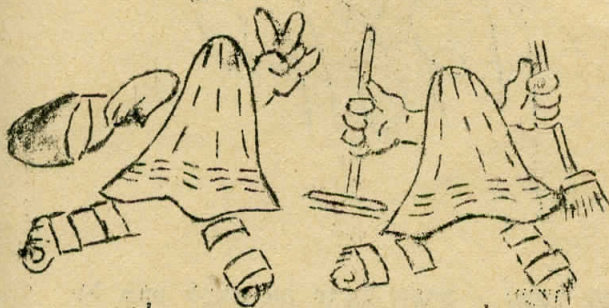
ל ה ת ר א ו ת, רות ג' ופרנקי.

הספריה הניידת של השגרירות הצרפתית הגיעה לכפר-הנשיא. יש עכשיו מספר מוגבל של ספרים בצרפתית. אפשר לקבלם בהשאלה בספריה.

ל ו ס.

=====

3.

מה אתם הייתם
אחרים?

באחד מימי השבוע שעבר עמלו דינה והמני לוג בצחצוח חלונות במרכז הציבורי שלנו.
בעוד לעלות חן אלו, מתלוצצות במלאכתן, חלפו-עברו לידן חברים שונים, והרי לכם תמצית
ההערות שנשמעו באותו מעמד:

בתיה: דינה - רציית ששתיכן תעבן יחד.

רות: An irresistible team

יוחנן: אתם ככה שוטפים גם את הסדרן? (התאפקתי מהערה אישית).

בריאן: תשטפו גם אצלי בבית - יש קפה ועוגיות.

ג'וני: זה טלויזיה? אפשר להחליף תחנה?

טובי: מה זה? ראי מעוות קצת?

שרון: מינה תהיה גאה בכך. תזהרו שאף אחד לא יעבור דרך זה.

יצחק ע: מה אתן שוטפות חלונות? יורד גשם.

- דינה, למדת מקצוע חדש באפריקה?

All this cleanliness makes me sick!

ג'קי: לאן הגענו? שתי בנות משק מנקות.

(אניטה: דינה ר.)

דברי הכפר

בשבועות האחרונים היו מספר מקרים בהם לא הגיעו כתבות לדברי הכפר ליעדן במועד המתאים,
ולכן לא הודפסו באותו שבוע. בידור קצר העלה שהחברים אכן שמו את כתבותיהם בזמן ובאופן
מסחורי כלשהו הופיעו הכתבות בתא הדואר של העלון רק למחרת. (במקרה אחד לא הופיעה הכתבה
עד היום!)

אי לכך אננו מבקשים מכל מי שמעוניין למסור כתבה/הודעה וכו' לעלון - למסרו לקדול במזכר רות
הטכנית.

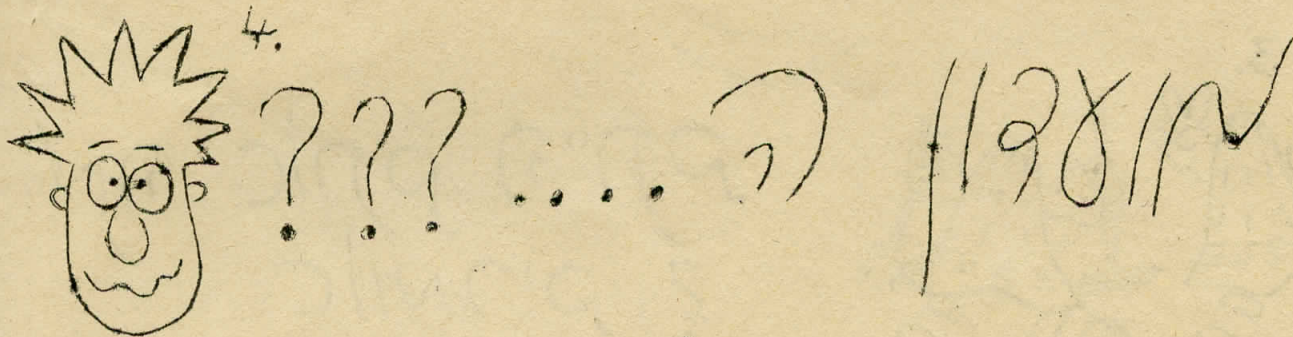
נסדר תיבה מיוחדת בתוך המזכירות עבור חומר לעלון.

במידה והמזכירות סגורה, אפשר לשלשל את הכתבות לתא הדואר היוצא, בתוך מעטפה או בציון
ב"ור שהנ"ל מיועד ל"דברי-הכפר".

בתקווה למצוא את התיבה מלאה וגדושה.

צוות העלון.

על מנת לפזר את ערפל הקרב - מעשה שהיה כך היה: -
באחד מאותם ימים חסרי מעש ותוכן הוחלטו כמה חברה שזה לא עסק שאין איזו פינה חמימה
שבה אפשר לשבת לשוחח, ללגום כוסית ולשיר ו/או לרקוד, וזאת על אף הדרישה האילמת מכיוונים
שונים שאכן יש צורך בפינה כזאת.

מובן שמזה ש"זה לא עסק" עדיין לא בונים מדינה, ועל כן הפשילו החברה שרוולים, הוציאו את
האצבע וניגשו למלאכה - והתוצאה... מועדון.

עד כאן הכל שפיר, אך מה יהיה יעודו של מועדון זה, ומה שם יקרא לו בישראל?

הצינים כינו אותו "עוד פאב", מקום להשתכרות ממוסדת.
העדינים קראו לו "מרכז הדציבלים", שבו יוכל כל בר דעת לצאת מדעתו עקב הרעש, וכך הלאה
וכך הלאה... ובכן: -

המועדון אינו "מועדון לצעירים". היוזמה אמנם באה מקבוצת צעירים, כשהכוונה
מועדון "לייג ומעלה". (כלומר, כל הולך על שתיים מעל גיל בית הספר).

המועדון אמור להפתח שלושה ערבים בשבוע בימים ב' ד' ו', כשהתוכן לימים אלו מגוון ועשיר.
כרגע קיימת מסגרת לתכניות עבור החדשים הקרובים, כשהם ערבי חברה, שירה, ג'ז, סתם קפה/תה,
משחקים וכן ערבי "פאב".

עד כאן מידע, וכאן יש לזכור כי הרעיון זה עתה נולד, והתפתחותו התקיימה של הילוד תלויה גם
בסביבה ובאנשים הבאים עמו במגע.

ולסיום "הזורעים בדמעה ברינה יקצורו".

וכן, "שלח לחמך על פני המים..."

תודה, ולהתראות, הצוות המוביל.

.... ממתכנת השל"ם.

בזמן האחרון נוהגים הרבה חברים "לשכוח" לבוא להזמנה במרפאת השיניים, או פשוט לאחר ב 10-15
דקות. דבר זה לא יכול להמשך, כל עוד ג'ק רופא השיניים שלנו עובד רק יומיים בשבוע אצלנו,
ואנו אוכלוסיה של מעל 500 נפשות, הזקוקים להרבה טיפולים שגרתיים, ועבודות טכניות הגוזלות
זמן רב.

לא יתכן שחברים יבזבזו זמן יקר על חשבון אחרים!
אנא, חברים, הורים, מטפלות, הקפידו על מועדי ההזמנה, ובמידה ואינכם יכולים לבוא, יש להודיע
מיד על ביטול!

לידיעתכם - ג'ק לא שייך לקופת-חולים, והוא רופא פרטי שלנו. ואיך אומרים באנגלית?

גם TIME IS MONEY!!! - בתקווה שהמצב ישתפר!

נ.ב. חברים הרוצים להבדק בדיקה שגרתית, יכולים תמיד לבוא בלי תור בימים א' או ד'
בין השעות 12:00-15:00. אין צורך לחכות להזמנה.

לכולכם, לבריאות, רות גולן.

5. סיפור פשוט מן חיינו - המשפחה.

ישנן כל מיני תורות ובלי סוף תאוריות על ההשפעות הטביות המופיעות על חיי התלבוך בתקופה הראשונה של חייו, בלי שנהיה מודעים לכך. אתה רוצה תאמין, אינך רוצה - אל תאמין. אף תלבוך עדיין לא סיפר מה עובר עליו.

אני כשלעצמי אינני מומחית גדולה בכל הנושא הנקרא: גיל הילדות, אך, כשאני נזכרת בילדות שלי ובביעותי הלילה והפחדים מהם סבלתי, שזה היה למעלה מהמוצק בכל ילד נורמלי, אני מתחילה להאמין בתיאוריה זו.

אני ומאורעות 1921 נולדנו ביחד, והרעש הראשון ששמעתי היו יריות הרובים שבאו מיפו, ונשמעו בבית בו גרנו, שעמד על הגבול בין יפו לתל-אביב.

מסיפורים שסיפרו לי, יריות אלו היו כה מפחידות עד שאחי ואחותי הגדולים ממני, לשמע היריות זחלו מהר והתחבאו מתחת למיטה.

הערבים התגפלו ברחובות יפו על יהודים שהלכו לתומם, ועל בתי עסק יהודיים, כנופיה תקפה את בית העולים ביפו, בו נמצאו אותה שעה נשים וטף שהגיעו יום לפני זה באניה; רבים מהעולים נפצעו, ואחד עשר איש נהרגו.

בין ההרוגים באותו יום היה גם יוסף חיים ברנר. כמובן שאת כל זה שמעתי מסיפורים.

אך את הפחדים שלי אני זוכרת טוב, כי הם נמשכו עוד כמה שנים טובות. שיא הפחד היה, כמובן - בלילה, בחושך. אך גם ביום פחדתי מאנשים. ולא מעט תרמו לכך אותם שני האחים המשוגעים - קלמן וזלמן.

כשם שלכל עיירה היה המשוגע שלה, היו זלמן וקלמן את המשוגעים של ת"א ושכונותיה.

כנראה שלא היו מספיק בתי חולים. בסה"כ הם היו די שקטים, אך יכולת לפגשם כל היום לשוטט בחוצות, ובעיני כל אדם שהלך בבלואים נראה לי כמשוגע.

בימים ההם לא נטו ללכת לפסיכולוגים כי: אלף - לא היו הרבה פסיכולוגים; ובית - לא היה כסף בשביל לשלם להם.

קטעי התמונות שזכורים לי מתקופה מוקדמת זו, (כי הרבה אינני זוכרת) הם:

הדירות שהיו מחליפים בלי סוף, כל שנה, מה הסיבה - אינני יודעת בדיוק.

זכורני שכל "מוחרם", וזה חודש בלוח המוסלמי, הייתי רואה ברחובות עגלות מלאות רהיטים וגם אנו החלפנו כל שנה דירה, כך שאת כל הדירות בהם גרנו אינני זוכרת.

זכור לי בית עם חומה סביב, חצר מרופפת, ובאמצע החצר משאבת מים.

פעם בשבוע היתה הכובסת הערבית, אחרי גמר העבודה ממלאה פיללה עם מים ע"י המשאבה, מתפשטת ערומה, ומתרחצת, ואז אסור היה עלינו הילדים להמציא בחצר, אך זה לא מנע מאיתנו להציץ מהחלונות.

לגן הילדים הלכו בסה"כ שנה. שנה לפני ביי"הס מגיל 5 עד 6. הגן בו למדתי עמד בקרבת הים, כך שכל המשחקים שלנו התרכזו בחול.

חול לא היה חסר. לאן שזזת היה חול.

הבלוט וסיפורו

ביום חורפי אחד בשנת 1980 שמעתי רעשים מכיוון כביש טובא. להביט היה מסוכן מעט (אני בורא התנדננתי), אך הסקרנות גברה על הפחד. הבטתי לשם. היתה שם חבורה מוזרה, שתי אתונות וכמה ילדים, האתון הצעירה השתגעה ושמחה. היא רצה וקפצה והילדים שמחו לרכב עליה. ואילו השניה עצלה היתה, היא היתה שמנונית וצעדה בכבדות, (לאחר מכן נודע לי כי היא הרה). פתאום זזתי ללא זהירות התנדננתי בחוזקה ו... נפלתי, ניתקתי מן העץ.

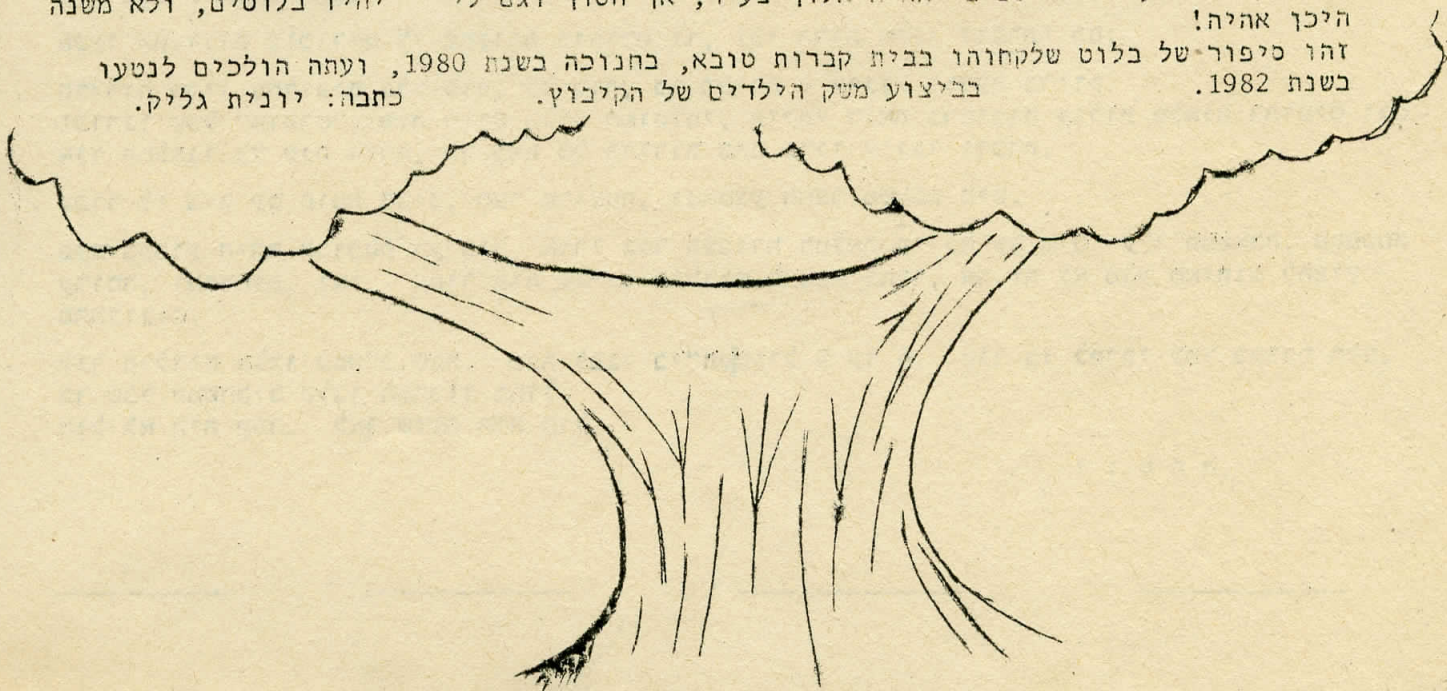
ההלם שתקף אותי מעזיבת העץ היה חזק. שכחתי הכל, החבורה כבר לא ענינה אותי, להיפך - כעסתי עליה. היא זאת שגרמה לכך! האתונות היו קשורות בחוץ והילדים נכנסו פנימה, אל תוך בית הקורות של טובא.

לפתע פתאום אחזה בי יד עדינה וקטנה והכניסה אותי אל תוך שק. מיד רצתי והתגלגלתי אל עבר חריץ בשק בכדי להשקיף על הכל. במהרה יצאנו לדוך. אני הייתי מונה על גבה של סיסי וכל הזמן הפילה אותנו, גם בובקה העצלה הפילה מדי פעם את השקים, הכל (כמעט) התנהל כשורה עד אשר... נשמעה צעקת כאב מפיה של הגבוהה (שלומית), הגבוהה עזבה את סיסי ואנחנו נפלנו! בום!

סיסי החלה לרוץ, ובובקה שקנאה בחופש של סיסי ברחה גם היא, הכנים והכנות רדפו אחר האתונות ולא רחוק מהקיבוץ תפסו אותן. לבסוף הגענו למקום המיועד. היה זה מקום עם המון בעלי-חיים מכל הסוגים, שם הכניסו את בובקה וסיסי לכלובן, אותנו שמו בצד למשך זמן קצר ביותר, המקום הזה נקרא 'משק-ילדים'. שם אני נמצא עתה, אבל בואו ונמשיך בסיפור.

שתלו אותי בשקית שחורה באדמה חולית. לפתע ירד עלי מן דבר מיוחד, רטוב, הוא הביא לי הרגשה נפלאה, זאת הרגשת צמיחה וגדילה, ואמנם שרשים ועלים הוצאתי, אבל בכוון ההפוך! (ראה ציור). שתלו אותי הפוך, זה אסון, מה אעשה? לא ידעתי. אך גופי כן ידע, השורש הסתובב והגיע למטה מלמעלה והעלים מלמטה למעלה, בינתיים אני מבלה נהדר, אני כבר בן יותר משנה וגדל נפלא ומבלה בנעימים ובשקט. אך לפי שמועות (בלתי ברורות), ישתלו אותנו בט"ו-בשבט באיזור המזבלה הישנה. (איפה זה?) אך זאת כודאי רק שמועה. אני נקווה שבעוד כמה שנים אהיה אלון צעיר, אך חסון וגם לי יהיו בלוטים, ולא משנה היכן אהיה!

זהו סיפור של בלוט שלקחונו בבית קברות טובא, בחנוכה בשנת 1980, ועתה הולכים לנטעו בשנת 1982. בביצוע משק הילדים של הקיבוץ. כתבה: יונית גליק.

"לשנות ואלו ערכות"

אני חייב לחברים הסבר למה הצעתי "לשנות" במקום "להגמיש".
השעה היתה מאוחרת על כן הסכתי לחברים את ההסבר. היתה חשוב שהאסיפה הסתיימה עם החלטה כלשהי.

אפשר להגיד שההבדל הוא סמנטי בלבד. יתכן, אך נדמה לי שבהקשר של הדברים כפי שהם באו לידי ביטוי ע"י החברים יש לעניין משמעות של ממש.

הרגשתי היתה שהיו באספה חברים שהיו מוכנים, מתוך ייאוש, לקבל את ההצעה של "להגמיש". לקחת מתקציב אחד ולהעביר לשני. אין לי התנגדות עקרונית לזה, אבל בנושא המסוגל הזה יש להגיע לסידור אחר. סידור אחר, ע"י שינויים בנושא הנסיעות בלי שהחבר יהיה נאלץ "להסתדר לכד" ע"י "הגמשת" התקציב שלו.

הצעתי, על כן, אומרת, שיש לבדוק את הצרכים של החברים בנושא נסיעות לחו"ל, לאור הבעיות החדשות שהתעוררו, לאור שאיפות הדשות ולאור הנסיבות כפי שהן היום.

ביסודו יש שלוש בעיות: חברים רוצים לנסוע לעתים יותר קרובות, חברים רוצים לנסוע לאזורים קרובים בלי שהנסיעה תחשב ל"נסיעה לחו"ל", חברים רוצים לבקר בצ' ילדים נכדים בחו"ל.

הבעיה האחרונה הלווצת ביותר, לפי התרשמותי, על כן יש למצוא לה פתרון בהקדם. פה ההצעה של "הגמשה" בהחלט לא במקום. לבעיה הזאת צריך למצוא פתרון ע"י מתן אמצעים נוספים, ברוח הפתרון שהנהגנו לכלל הנושא של ביקור אצל נכדים.

בנושא של נסיעות ל"מרחב הקרוב" (טורקיה, יוון וכו') : פה יש מקום לשינוי התפישה, ההגדרה.

נושא של תדירות הנסיעות בכלל: זה הנושא היותר קשה, אך יש מקום לשינויים - לשינויים בלי להפלות לרעה חברים אלה שאין להם "מקורות חוץ", או שאינם רוצים להשתמש בהם. נסיעות קבוצתיות, חכניות חכונ, סידורי שיכון בחו"ל, סידורי החבורה וכו'.

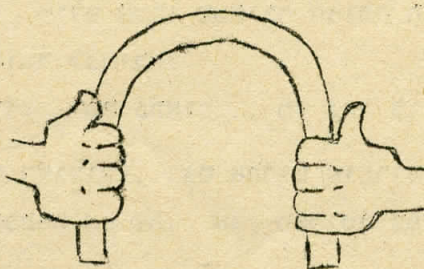
כל אלה הן מחשבות במובן "לשנות".

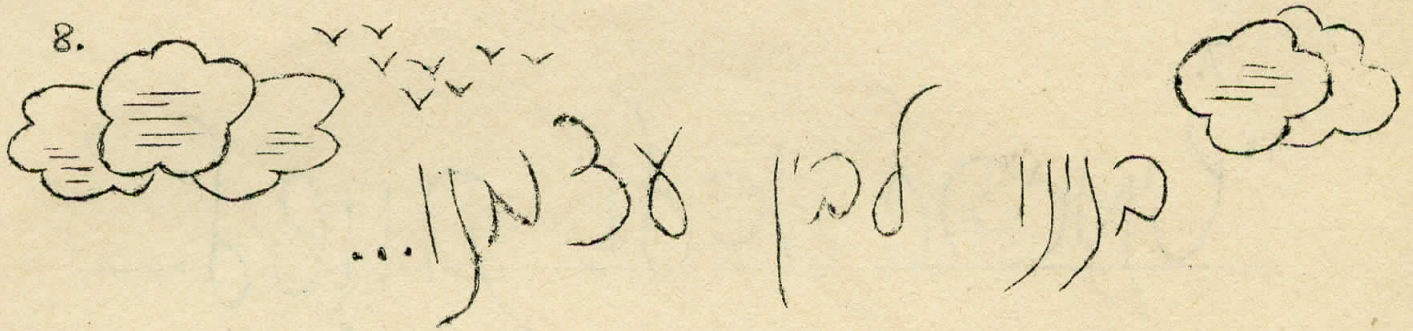
להגמיש, פירושו להשתמש בתקציב הכולל למטרה שלמענה התקציב לא מיועד.

זה מקשה על החבר בשימוש של התקציב הכולל. התקציב הזה הוא זעום ביותר, ואיננו גדול, לא בהתאם לצרכים וגם לא בהתאם ליכולת המשק.

על כן הצעתי "לשנות" ולא "להגמיש".

א ו ס י

האדם והמות - למרות ארועי השבועות האחרונים - מותם הטראגי של מוסה חריף אשתו ובנם הבכור, ופטירת חולה הסרטן ראובן מעיין - שהנסיבות הפכו אותם לשיחת היום של כל אחד, מתייחסת החברה המודרנית, כאן כבכל מקום אחר, כאילו לטאבו שעליו יפה השתיקה.

לא לפני הרבה זמן, שלושה ארבעה דורות לכל היותר, התייחסו למות כדבר שמתלווה לאדם ואורב לו כל יום. אולי זה היה מפני שתוחלת החיים היתה קצרה יותר מאשר "שבועים השנים" שנחשבות כיום לאורח חיו של האדם הממוצע. דפדוף בספרות של הדורות מוכיח בעליל עד כמה קרוב היה המוות למודעות הכופרים - משיקספיר לדוסטויבסקי, ומצ'רלס דיקנס לסיגנריד ססון להזכיר רק מעטים - והם לא נמנעו מלכתוב על הנושא. גם בספרות לנוער שהרכיתי לקרוא כילד תוארו מותם של גיבורים בריטיים שנפלו אי שם בגבולות האימפריה, בקרבות בלתי חשובים נגד שחומי עור ברבריים, כמעשה שלו, כויתור מרצון, למען המלכה המולדת והדגל, שאסור שיפול בידי האויב האכזר.

למרות שהורי לא שוחחו איתי, הילד החולני במשפחה, יל הנושא - זכור לי שהקשבתי לשיחותיהן הקודרות ספוגות הטיפול של דודותי (באידיש, כמוכן), על פלוני שנראה בראש השנה האחרון כעומד עם רגל אחת בקבר; על אלמוניות שמוטב שלא תתחנן כי במשפחתה כולם כמעט מתו בגיל צעיר. אגב, ההומור האישי העשיר לא פסח על נושא כאוב ועצוב זה.

אולם היום: שתיקה. ילדים ובני נוער לא מבקרים בבית הקברות ומתייחסים לתופעה האנושית שצפויה לכל אחד, כמו שהתייחסו בזמנו לבעיות מין - הט, לא בפני הילדים.

חלק מן הבעיה בודאי נובע מן הצביון החילוני שבתלופתינו, אם כי בעיות השכול והעצב פוקדות את האיש המאמין לא פחות מן החילוני, בהלקח ממנו בן משפחה אהוב. לפחות יוכל המאמין באמונה שלמה להמשיך להאמין שלבורא העולם יש סיבה. חלק גדול מן המבוכה בודאי נעוץ בריסנות שאופפת לא מעט מן העשייה של ימינו.

האמרות: אדם חי רק פעם אחת ולכן מוטב שיוזיה לרגע ורק לעצמו... אכול ושתה לשובע כי מהר פצצת האטום... הפכו אותנו לרוחסי חוריות, לאוספי מזכרות לסרבני אחריות. כיון שאין סיבה ומטרה לחיים, כך סופו של האדם הופך לבלתי מובן, וכל אחד כמו פאוסט של גיטה או דוריאן גריי של אוסקר ויילד, מחפש פתרון לחיי נצח. הגיע הזמן לחשוב, לדבר, לחנך.

כל מה שכתוב כאן... לא ידעתי שיש ילדים אנשים בקיבוץ זה שלא מבינים שמה שכתוב בטור זה משקף את דעותיו של הכותב בלבד. יש פעמים שאשתו, ילדיה, ידידיה (שניהם) וחבריו מסתייגים מן הכתוב:-

- השתגעתי! אתה מיליב, אתה מסלף, אתה מתחח לכל ביקורת!

- למה שוב כתבת על הנושא ההוא?! עזוב, אסור להטט בפצעים, אסור לדרוך ביבליות.

- לא היתה שום עובדה במה שכתבת!!! כולם אמרו שמסיבת חנוכה היתה פצצה ואתה קטלת אותה.

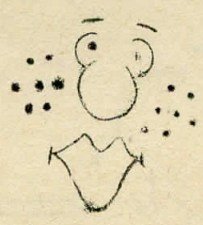
- מה אתה יושב איתנו, כדי למצוא חומר לכתיבה?

- מה פתאום עישון? מה פתאום חינוך? מה פתאום... מי נתן לך רשות לכתוב את הדברים האלה?

ופה ושם גם אשתי וגם ילדי (לעתים רחוקות), וגם אחרים אומרים:

- כל הכבוד! קלעת למטרה. חשוב שכתבת את זה. אני מסכימה במאה אחוז.

.../...

קוסמטיקה

אני רוצה להביא לידיעת החברות כמה דברים בקשר לקוסמטיקה. טיפול קוסמטי זה לא רק כף ותענוג, אלא, בריאות. ע"י טיפול קוסמטי נכון, ניתן לשמור על עור הפנים לאורך זמן. למשל נשים בעלות עור יבש שעורן נוטה להתקמט בקלות, או נשים בעלות עור שמן, שעורן נוטה לפצעים ולמחלות עור אחרות התוקפות עור שמן.

לכל עור ישנו הטיפול המיוחד לו. כמו כן רצוי לבוא לעתים הרבה יותר קרובות לטיפול במכון. לחיזוק שרירים, להרגעת עצבים (עצבי הפנים), אשר גורמים להרגעת יתר עצבי הגוף, להמרצת מחזור הדם, המביא מזון לעור, וכו' וכו'.

אני יודעת שזה נשמע מגוחך, כי הרי תגידו לי שפעם ב-3 חודשים אין כל תועלת בטיפול. ולכן, ברצוני להדגיש כאן שהגיע הזמן שנעשה חושבים: לקראת מה אנו שואפות? האם שהמצב ישאר כפי שהיה, טיפול חובבני של פעם בשלושה חודשים, או טיפול רציני ויסודי שלפי דעתי, צריך להיעשות פעם בחודש וחצי בערך, ואז התוצאות הטובות והיפות תבואנה נא' הן.

אני מוצפת בגל של בקשות לטיפולים מחברות, אך אינני מסוגלת לעמוד בזריזות, ועל כך יש להצטער.

אפילו אלו שחושבות שזה סתם כף, אז למה לא בעצם? למה שלא יגיע לנו כף פעם בחודש וחצי?

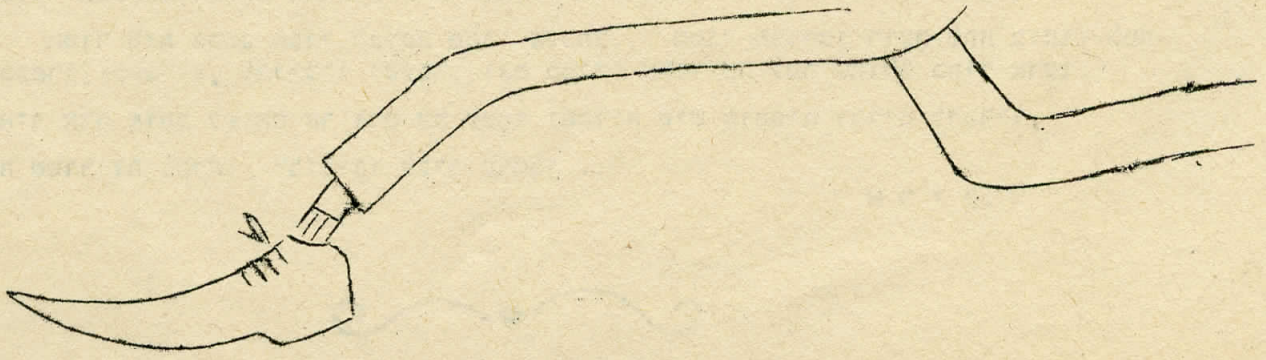
למשל, באה אלי חברה, מתוחה ועצבנית מתלאות היום, ואחרי הטיפול יוצאת רגועה, שלווה ושמחה. ולפעמים אני אפילו שומעת תגובות כמו: הייתי מוכנה להשאר פה כל היום.

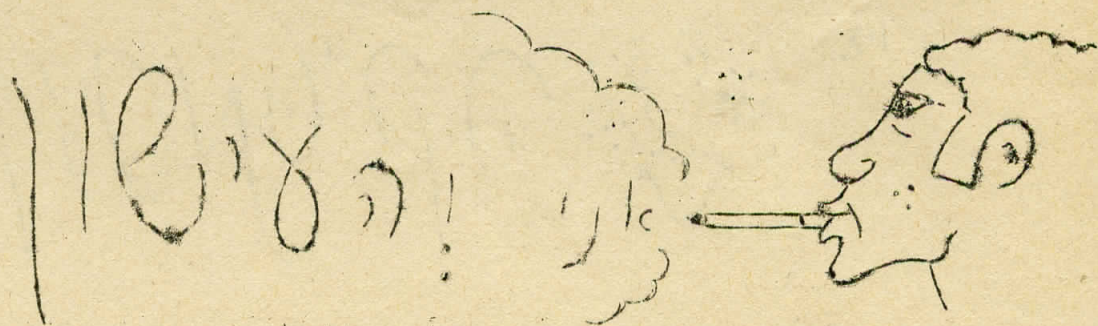
אז חברות, בואו נתחיל להזיז דברים. אל תתנו לעניינים להשאר כפי שהם כיום, אבא, עזרנה לי.

א פ ל צ י ה

בימים אלו טיימתי קורס לאפילציה. זה טיפול הדורש יסודיות והתמדה. באם מצליחים לחטל שורש של שיער, הרי שהיא לא תגדל יותר. הטיפול חייב להעשות לעיתים קרובות, לפחות פעם בשבוע. באם רוצים להפטר מהשיער במהירות. חברות שמרגישות צורך בטיפול זה, תפנינה אלי ע"י פתק בתא הדואר שלי. ובהודעה חוזרת אקבע לחברה תור.

ל ה ת ר א ו ת, ר ו ת י מ ר ק ס.

ברצוני להודות לאריק על העזרה שנתן לי בחברי הכפר לפני כמה שבועות, שבו מסר לציבור תיאור נכון על הרגשות בקשר לענין העישון.

מאז קיבלתי כמה וכמה תגובות מחברים - הן ממעשנים והן מאלה שלא מעשנים, שכולם הבינו אותי כהלכה.

אך, לגבי ההצעות של אריק שהתפרסמו לפני שבוע - אינני נוטה להסכים איתן.

עד כמה שיהיה לי טוב אילו חברים היו מפסיקים לעשן בכל מקום "ציבורי", אינני מאמינה שהדרך להגליע לכך היא על ידי החלטות שמחליבות חברים ושגורמות לאיסור העישון. בסופו של דבר בקיבוץ כל מקום "ציבורי" הוא גם חלק מביתו של החבר.

אבל חוזרת ואומרת שבשבילי הבעיה המרכזית היא - האסיפה. אינני חושבת "יהיה מוצק לדרוש מחברים להפסיק את העישון לגמרי באסיפה. אני פעם עישנתי ואני מבינה את הקושי שיש למעשן לשבת באסיפה שלמה בלי לקחת סיגריה.

מצד שני - למרות שזה מאוד חשוב לי להשתתף באספות, אני ממשיך להעדר כלי המצב במועדון בלתי נסבל. אין אורור שם וברגע שפותחים חלונות או דלתות יש תלונות.

אני רוצה להציע שנקיים את האסיפות בחדר-האוכל - מקום גדול יותר ומאוורר יותר. פתרון כזה יאפשר השתתפות באסיפות גם לחברה כמוני.

שש אפשטיין.

(סוף) "בינינו לבין עצמנו"...

ויש קולות שאומרים: שמע חביבי, אני זוכר את הפעמים שקראתי את הטור שלך וצחקתי כל כך הרבה, שהצטרפתי לנגיח שלולית מן הרצפה אחר כך. אבל, היום הפכת רציני, יבש כזה.

איפה תאורי הספורט, איפה השיחות הדמיוניות, איפה...?

כך זה. הטור הזה נכתב מפני שנכתב מפני שנכתב... מפני שכותבו רוצה לתת ביטוי למה שקורה בכפרו, לחבריו, לחניכיו לשעבר, וגם במידה מסויימת למה שהולך בתוך ארצו.

כיון שאין אדם אוהב לשוחח אך ורק עם עצמו ומקווה שיש שותפים והדים לדבריו,

כך קורה שטור זה נקרא: "בינינו לבין עצמנו..."

א ר י ק.

(סוף) "האסט והשפעתו בקיבוץ חניתה"

בלטי במפגש חוסר מוחלט של התליחות ביקורתית לגבי אסט. אחדים מחברי חניתה, שבעבר השמיעו הסתייגות מהסדנא, לא הופיעו במפגש, למרות שהיתה פרסומת כמה ימים מראש. היה ברור לכולם שאין אפשרות להכיר ולהבין את האסט במלואו, בלי לעבור את הסדנא.

אך העדות מחניתה נתנה את הרושם, שהדבר לא "מסוכן", ולא מהווה איום לדרכנו הקיבוצית, ולאסט יש מה לתרום לקיבוץ.

י ו א ב פ ק.

ואף

לאחר שקראתי את המתכון שלניב העביר לנו נזכרתי במתכון שגם אני קבלתי פעם, ולעיתים אני מנסה אותו....

מתכון לביית מאושר

אופן ההכנה

לערבב אהבה והכנה, להוסיף אמונה וללוש בחמימות, טוב לב וסבלנות. לחבל בידידות ובתקווה לבסוף להוסיף לפי הצורך שמחה. לבשל בקרני שמש ולהגיש יום יום בשפע.

אופן ההכנה המצרכים

- 2 כוסות הכנה
- 4 כוסות אהבה
- 3 כוסות שיכחה
- 1 כוס ידידות
- 2 כפות תקווה
- 4 חתיכות אמונה
- 1 חבית של צחוק

נ.ב. אני גם מוסיפה מלח ופלפל, (ואם צריך אז גם מכות).

בהצלחה,

שושנה ש'.

מערכת: צילה, אריק, עדנה ודליה ו'.

הדפיסה: ציונה

עיטר: דורי

הגיהה: אסתי

שכפלה: רות

חיברו: מעין ודודו פלמה

האסט והלפאצתו בקיבוץ חניתה.

בדצמבר 1981 עלו חברי וועדת החברה של התק"מ והמרכז להפעלה לקיבוץ חניתה, כדי לקיים מפגש עם חברי חניתה ולקבל תשובה לשאלה: ובנים
 "מה קורה בקיבוץ ותיק, שבו 52 חברים? עברו את האסט טרילינינג?"
 הגיעו למפגש 35 חברי חניתה, שרובם עברו את ה"אסט" - מכל שכבות הגיל. נכחו גם מספר חברים שלא עברו את ה"אסט", כולל צבי המזכיר, אסתר מרכזת וו. חברים ודורות - מרכזת לשעבר של ועדת החברה באיחוד.
 דוד מועדת החברה פתח במספר שאלות לגבי חוויות ה"אסט" והשפעתה. הדוברים הראשונים היו אלה שעברו את הטרילינינג. פתח אביתר, בן משק בגיל 30. הוא סיפר על טיול במשך שנת חופש ב-76, כאשר נדד במרחבי ארץ"ב, שרוי בהרגשה אי בהירות ואי וודאות, נחפש כיוון ומשמעות בחייו.
 הוא ניסה "גשטלט" קבוצות תקשורת וגישות אחרות לצמיחה עצמית - עד שהציעו לו לעבור שני סופי שבוע של האסט. בעקבות הטרילינינג שלו, הוא מצא את עצמו צלול ושקט יותר, וגילה שהצורך לנדוד חלף לו. אביתר חזר ארצה, השתרש בקיבוץ, והיום ממשיך לקבל השראה וכלים להתמודדות עם החיים מן הטרילינינג - למרות שמאז עברו 5 שנים.
 בצוות ענף הבגנות, שבו הוא עובד, המלישה מן החברים עברו את הטרילינינג. השפעת ה"אסט" מורגשת שם ביעול העבודה ושיפור היחסים בין אנשי הצוות.

אייל, גם הוא בן משק, סיפר שמאז שעבר את הטרילינינג, הוא מוצא שהוא מוכן, ואף נלהב, לעשות עבודות, שקודם נראו לו כ"שחורות".

יעקב, רכז התרבות, סיפר על הסיפוק האישי והתרומה לקיבוץ שהוא רואה בתרומת בוגרי ה"אסט". הוא תיאר "חוג ליחסים בין החברים", שיזמו בוגרי ה"אסט" ושבו משתתפים גם אלה שלא עשו את הטרילינינג.

חברים נפגשים באופן קבוע כדי להעלות נושאים אישיים ובין אישיים להתחלק אחד עם השני. לפעמים מקשיבים בצוותא להקלטות מהוצאות של דורנר ארהוד (מיי ה-אסט), ומשוחחים עליהם, תוך התחלקות אישית (י"ג - נג").

יעקב ב', חבר ותיק, שעבר גם הוא את ה"אסט", הצביע על "תודמה" בקרב החברה בחניתה - וציין שהיום אנשים חוזרים להתעניין בחיים - בחיים ולא כשגרה.
 "אסט תרם גדולות בזה". חברים נוספים ספרו על תרומות הטרילינינג להעשרת חיהם.

אז הגיע תורם של אלה שלא עברו את ה-אסט.

צבי, המזכיר, אמר שאין לו עניין לעבור את ה-אסט, אך ציין שאין לו שום התנגדות לכך, שילכו חברים ושהקיבוץ ימשיך להתמודד כספית בהשתתפותם. (חניתה משלמת חצי מחיר של הסדנא, ומספקת רכב לנסיעה). צבי שם לב לשביעות רצונם של החברים מ-אסט, ואינו רואה השפעה שלילית כלשהי בחברה. נוסף על כך צבי אמר, ש"החברה האלה כל הזמן במרד שלי". הוא הסביר שחלק מהם מגלים התעניינות רבה במתרחש בקיבוץ ומעורבים בכל.

דרורה, חברת משק שפעם רכזה את ועדת החברה באיחוד, הצביעה על הפתיחות והחברתיות של אלה שעברו את ה-אסט. לכל הפחות - היא הסבירה - אין שום נזק שיוצא מהשתתפות החברים ב-אסט.

צביקה, מהמרכז להפעלה, ביטא דאגה ש-אסט מהווה ניגוד אידאולוגי לדרך הקיבוצית, ענתה לו אסתר (מרכזת וו החברים), אשר לא עברה את הטרילינינג: "להשקפה שלנו על ערך האדם, אסט לא יוצר ניגוד, לא, להיפך - זה עולם הערכים שלנו". היא הוסיפה ואמרה, שהיא שמה לב לכך, שבוגרי ה-אסט נראים לה שלמים יותר עם עצמם ובעבודתם, ובכלל שלמים עם חיהם בקיבוץ. בסיום דבריה, אסתר ציינה בגאווה ש"תופעת ה-אסט" בחניתה בוחנת את פתיחות הקיבוץ לרעיונות חדשים. אסתר לבו לפחד מזה. אין ממה לפחד, חניתה הרוויחה!"

מ כ נ ה ו ע ד ת ה ח י נ ו ך

(לקראת דיון באסיפה)

וועדת ההצעות דנה בהרכב וועדת הגיל הרך, ותוך כדי דיון עלו מספר שאלות. הוועדה רואה צורך בדיון והחלטה עקרונית באסיפה בשאלות אלה, לפני שנוכל לאישר את וועדת הגיל הרך ווועדות אחרות הקשורות בחינוך.

המצב כיום הוא כזה:

(א) וועדת הגיל הרך שינתה את הרכבה באורח נסיוני לפני שנה וחצי. בעבר היתה זאת וועדה נבחרת. ואילו עתה היא וועדת עובדים (+ חברה אחת שהיא איננה עובדת בגיל הרך).

(ב) וועדת בית הספה היא וועדת עובדים וכוללת את כל המורים והמטפלות של ביה"ס, (בפועל משתתפים בה רק המורים במשרה מלאה).

(ג) וועדת הנעורים - על פי החלטת האסיפה מלפני כמה שנים, וועדת הנעורים מורכבת ממטפלות, שני מורים (הנבחרים ע"י האסיפה), ושני חברים נוספים, וכן מרכז חברת הילדים ומרכז הוועדה. כל אלה נבחרים ע"י האסיפה.

גופים נוספים שהיו קיימים בעבר, מרכז חינוך - בשעתו החליטה האסיפה על יצירת תפקיד של מרכז חינוך, תחילה היה זה מרכז מועצת החינוך שהיתה גוף נבחר, שדן בשאלות עקרוניות כלליות של החינוך, אחר כך היה מרכז החינוך ללא מועצת חינוך. הוא פעל עם הוועדות הקיימות, בנוסף לוועדות אד-הוק, שתפקידן היה לתאם בין הוועדות הקיימות.

וועדת תיאום אחת עסקה בענייני כח-אדם בחינוך, וישבו בה שלושה חברים, (נציגי וועדות הגיל הרך, ביה"ס ונעורים).

הוועדה השנייה היתה וועדת השיכון, גם היא מורכבת משלושה נציגים כנ"ל. כמו-כן היה אדם שתפקידו היה למפל בריהוט וציוד לילדים בלינה משפחתית, (כעת מבצעת רותי עמית תפקיד זה).

הצעות לאיסיפה:

(א) לאשר את וועדת הגיל הרך כוועדת עובדים, בתוספת שני חברים נבחרים ע"י האסיפה.

(ב) להציע הרכב דומה גם לוועדת בית הספר (וועדת עובדים + שני חברים נבחרים).

בוועדה היה ולכות על הצורך לאישר שוב את תפקיד ריכוז החינוך. בינתיים הסכימה אנגה להפגיש את רכזי הוועדות הקיימות כדי להרכיב את הגופים הבין-וועדתיים, (לענייני כח-אדם, שיכון וציוד).

אנני מקורה שדו"ח תמציתי זה יבהיר לחברים את הנושא העומד לדיון.

חבר וולפין

(הלפיע ב"דברי הכפר" ב-13 במרץ 1981)

תחבורה

זהו ההסכם החדש עם חברת "מגור"

בהמשך לחוזר שלנו מיום 25.12.81, הרינו מביאים לידיעת המשקים על ההסדרים הקיימים בינינו לבין חברת "מגור" - סידורי גרירת רכב.

1. גרירת הרכב היא מכל מקום לכל מקום.
2. גרירה לאחר תאונה ממקום התאונה למוסך שהמשק מחליט (אולם יש לזכור שמדובר בגרירה אחת בלבד).
3. תיקוני דרך והתנעות במקום בו נמצא רכב המבוטח.
4. שרות פתיחת מכונית במקרה והמפתחות נאבדים.
5. שרות אספקת דלק במקרה והרכב נעצר ללא דלק. (ללא מחיר הדלק).
6. שרות החלפת גלגל לנהגת.
7. שרות החלפת והרכבת מצבר במקום המצאות הרכב. השרות יינתן לאחר קבלת קריאה במוקד "מגור".

תל-אביב - נאות אפקה, קהילת ונציה 12, טל' 03-482121 (10 קוים).

חיפה - דרך בר יהודה 33, טל' 04-674476/7/8

המשרדים הנ"ל פתוחים 24 שעות ביממה לקבלת קריאות כולל שבתות וחגים.

ירושלים - רח' ינאי 6, 6 טלפונים: 222448, 226871, 02-227082
המשרד פתוח בימי חול בלבד בין השעות 08.00 - 20.00.

להלן הערותינו והסברים לגרירה:

- א. הגרירה תעשה בהקדם האפשרי ממקום אירוע התקלה או התאונה.
- ב. במקרה ורכב שוקע, יורד מהכביש ויש צורך לחצו, אין הביטוח במגור מכסה זאת.
- ג. הביטוח כולל גרירה מכל ישראל כולל השטחים המוחזקים למעט סיני.
- ד. במידה ובתיקון הדרך יש צורך בהחלפה של חלק (פלטינות, פלגים, חגורה, צינורות וכו') החלקים יהיו על חשבון המשק המבוטח.
- ה. אנו מבקשים מכל האחראים על הרכב לצייד את הנהגים במידע זה ולמנוע אי הבנות וחוסר ידיעה בנושא זה.
- ו. זכור, הגרירה היא אחת, אין המשק יכול להזמין גרירה אל המשק ואח"כ למוסך כלשהו.

בברכה,

הסוכנות המשותפת לביטוח

המחלקה לביטוח משקי הקבוץ הארצי.

* * * * *

1. כל המכוניות שלנו מבוטחות ב"מגור".
2. אין צורך להדביק שלט על המכונית או כרטיס חבר; מספיקה תעודת הביטוח הרגילה.
3. דף הסבר כזה ימצא יחד עם המסמכים בכל מכונית.

עקב הכנת תוכנית המשק תשמ"ב נוצר פיגור בהוצאת דוחות של ועדת המשק, ולפיכך מובא כאן קובץ ההחלטות של ועדת המשק בחודש האחרון.

1/1/82

נוכחו: הרי, ג'ו ר', גדי ע', מיכאל כ', אירית, ראובן ג', יענקל, ברוך.

- (1) רכישת תנור חדש למטבח (בהשתתפות הלן ל', שמעון פ', אביבה ג')
במסגרת תוכנית ההשקעות תשמ"ב, הוגשה בקשה לרכישת תנור חדש למטבח. עקב תנאי סחר נוחים, ישנה אפשרות להקדים את רכישת התנור. שווי העסקה כ- 200,000 שקל.
סוכם לאשר את הבקשה בתנאי שהשקעה זו לא תחייב השקעות תשתית נוספות במטבח.

15/1/82 + 8/1/82

נוכחו: קולין, ג'נט ג', גדי ע', אירית, הרי ל', ג'ו ר', מיכאל כ', ברוך, יענקל.

- (1) תוכנית משק תשמ"ב
הוגשה לוועדה תוכנית משק תשמ"ב וסכומי תשמ"א. (עקר הדברים מופיע בחוברת תוכנית המשק).
בדיון שהתקיים הועלו הנקודות הבאות:-

1. לבדוק חסכון נוסף בשמוש בחשמל.
2. נושא גובה התשלומים לבטוח לאומי.
3. הרווח הקטן יחזית אשר משאירה פעילות המשק.
4. בדיקת גובה תקציבי הקיום - באחריות המזכירות.

סוכם: לאשר את תוכנית המשק, תוך קביעת המסגרות הבאות:-

- (1) המסגרת להוצאות המשק - כ- 49 מליון שקל.
- (2) המסגרת לכלל השקעות כולל המפעל - כ- 24 מליון שקל.

בדיקת בקשות להשקעות השונות ייעשו כדלקמן:-

- א. השקעות חקלאות, מפעל, ענפי עזר ובנין - ועדת המשק.
- ב. השקעות צרכניות (כולל חלק מרשקעות בנין) - המזכירות.

חלוקת הסעיפים (באלפי שקלים):-

א. חקלאות + ענפי עזר + שונות	- 9,000 שקל.
ב. בנין (כולל בניה חדשה)	- 4,000 שקל.
ג. השקעות צרכניות + מוניציפליות	- 3,500 שקל.
ד. קופת גמל	- 2,500 שקל.
ה. מפעל	- 5,000 שקל.

22/1/82

נוכחו: הרי ל', ג'ו ר', יענקל, ג'נט ג', אירית, ברוך, מיכאל כ', קולין.

- (1) בקור מוסדות התנועה

נמסרה אינפורמציה על בקור המוסדות הכלכליים של התנועה במשק, וזאת במסגרת הדיונים השנתיים עם כל משק.

- (2) רכישת טרקטור לגידולי שדה

זה כשנתיים הבצוע של כל העבודים בגידולי השדה הוא בכוחות עצמנו (כולל חריש הכותנה). ע"מ להמשיך בפעילות זו יש להחליף את אחד הטרקטורים שברשות המשק. ההמלצה היא לרכישת טרקטור מסוג JD-44=40. עלות הרכישה - כ- 68,000 דולר.

בתחשיב שהוצג לוועדה הובהר כי בהשוואה לעבודת קבלן, הרי שאין לרכישת הטרקטור כל יתרון משמעותי, אך יש לקחת בחשבון גורמים נוספים, כגון זמינות הכלי, טיב העבודה ועוד.

לפיכך סוכם:- לבדוק שוב את התחשיב, ובמידה ואכן יאשר את כדאיות הרכישה, לרכוש את הטרקטור.

אפשרה רכישת מזרעת כותנה חדשה. עלות הרכישה - כ- 80,000 שקל.

(4) שנוי רשת השקאה בפרדס (בהשתתפות אנג'ל)

התקיים דיון ראשוני והובהר כי בשלב זה יש לקיים דיון יסודי על עתיד הענף, אשר ינחה את המשק בקביעת המדיניות לגבי הענף בעתיד.

29/1/82

נוכחו: קוליו, ג'נט ג', אירית, ברור, יענקל, ג'ור ר', גדי ע', מיכאל כ'.

(1) שנטוע בפרדס (בהשתתפות אנג'ל)

הוצג בפני הועדה תחשיב המראה את מצב הענף כיום. המסקנות העקריות מתחשיב זה הן:-

- (1) חלקות אשר לא ניתן בהן לקבל פרי בכיר (דהינו קטיף מוקדם), התמורה מהן שולית.
- (2) חלקות אשר מניבות פחות מ- 5.5 טון לדונם, יש לעקור.

כתוצאה מכך הוצע לשנטע 2 חלקות בעיתיות, כאשר סך החלקות הוא כ- 40 דונם. הכוונה בפעולה זו היא להכניס 2 דונם חדשים:-

1. אשכוליות אדומות.
2. פומלית.

צוין כי בחלקות הנסיון בהם בצענו פעילות זו בשנה שעברה התוצאות היו מעודדות. עלות ההשקעה היא כ- 128,000 שקל (כולל החלפת רשת ההשקאה). בתחשיב הכדאיות הובהר כי ההשקעה משלמת את עצמה החל בשנה השלישית.

סוכם: לאשר את ההשקעה.

(2) שנויים ברשת ההשקאה באבוקדו דרוז (בהשתתפות דני פ')

מערכת ההשקאה בענף האבוקדו אשר בשטח הדרוז אינה מתאימה, וכתוצאה מכך נגרם נזק לעצים וזאת בנוסף לבזבוז מים אשר נוצר כתוצאה משמוש במערכת זו.

על מנת לשפר את המצב יש צורך במספר פעולות, הכוללות:-

- (1) החלפת הממטרות.
- (2) מעבר בחלק מהשטחים לטפטוף.
- (3) חבור השטחים לפקוד ממוחשב אשר נמצא בשטח.

עלות ההשקעה - כ- 127,000 שקל.

בבדיקת הכדאיות הובהר כי חלק גדול מההשקעה ישולם רק בעזרת החסכון במים שיושג, ואלו כלל ההשקעה שיהיה לתוספת של כ- 8 טון אבוקדו בלבד, כאשר אנו מקוים שבעזרת שיפורים אלו, כמות הפרי תוגדל בצורה משמעותית.

נוכחו:	ברוך כ'	אפרים מ'
	קולין פ'	ברוס ו'
	אירית ב"ח	רות ג'
	דוד א'	לס ג'

- (1) דינה ר' קבלה על עצמה את הטיפול בנושא הסניטריות ונקיון החלק התחתון של חדר האוכל.
- (2) לאור יציאתו של ג' קי ע' מהאקונומיה (ללא כל קשר עם סדור העבודה), נכנס אברי ג' למלא את מקומו לתקופה של כחדשים - עד לעונת ההמלטות הבאה בצאן.
- (3) רפי ש' הודיע על כוונתו להשאר במשק לתקופה של שנה.
- (4) דינה ל' נכנסה לעבודה במכבסה. דינה תשהה בכפר הנשיא כששה חדשים.

דו"ח ישיבת המזכירות - 31.1.82

אסתי נ'	ג'ו ר'	נוכחו:
קרול ב'	מופתי ל'	
ברוך כ'	הרי ל'	
אירית ב"ח	מוסי ה'	

(1) השקעות צרכניות

הוחלט שתקום תת-ועדה לבדוק את ההשקעות הצרכניות. הרכב הועדה: ג'ו ר', מופתי ל', ברוך ואירית.

(2) תקציבי קיום

אושרו תקציבי הקיום ע"י המזכירות והנושא יועבר לאישור האסיפה.

(3) בקשה של דליה ורוי לנסיעה לחו"ל

במקום שנת חופש, רוי ודליה מבקשים נסיעה לחו"ל ל- 3 חודשים. לגבי רוי הנסיעה תחשב כהקדמת תור וההוצאות על חשבוננו.

Parent's Page

5.2.82

- * WELCOME HOME TO ORAN COLLINS, AFTER A YEARS' WANDERING AMONGST BEARS, YAKS, MONKEYS + HUMAN ANIMALS OF ALL COLORS. ALSO TO MOSHE GERSHMAN, WHO APPEARED OUT OF THE BLUE!
AND TO ED, OFRA AND BABY EITAN, AFTER A TRIP TO AUSTRALIA.
- * OUR BEST WISHES (FOR A WARM, DRY WINTER) GO TO DANIELLA, ARIELLA, DORIT, AND ERAN, OUR NEWEST SOLDIRS. AND WELCOME TO TONY YENTIS, OUR NEWEST CIVILIAN.
- * THE CHILDREN'S CAMEL HAS FINALLY ARRIVED, HER NAME IS APPROPRIATE-
LY "GEMILA". SHE IS 7 MONTHS OLD, AND VERY SWEET. WE PAID
ONE GOAT + 22 FOWL FOR HER, + IT SEEMS TO BE A VERY REASONABLE
PRICE!
- * LAST WEEK OUR JUNIOR RUGBY TEAM BEAT JERUSALEM JUNIORS 30 - 4
A GREAT VICTORY FOR MICKY, NATAN, SASSON, EREZ + AMOS. EVERYONE
HAD A GREAT TIME, EXCEPT FOR YARIV, WHO BROKE HIS NOSE
- * WHOEVER PRAYED FOR RAIN CERTAINLY DID A GOOD JOB. THE WINTER
CROPS MAY NOT HAVE BEEN SAVED, BUT AT LEAST WE'LL BE ABLE TO
DRINK NEXT SUMMER.
- * RESULTS OF THE BRIDGE FESTIVAL LAST WEEK: DAVE LEVY + EDDIE NIMENOFF
WERE AWARDED THE RANK OF "NATIONAL MASTER", KENNY BECAME A
"MASTER", ROY, COCHAVA AND YOSEF ALSO ENJOYED THEMSELVES.

TU BISHVAT (NEW YEAR FOR TREES)

- * TOMORROW, SHABBAT, FROM 12:00 TILL 2:00, UNDER THE CHADER OCHEL A SALE OF POTTED PLANTS FROM THE NURSERY IN ROSH PINNA - HIGHLY RECOMMENDED.
- * MONDAY - TREE-PLANTING (OAKES) - DETAILS TO FOLLOW LATER, AND IN THE EVENING, THE LOCAL GLEE-CLUB, LED BY GERSHON; COMMUNITY SINGING IN HEBREW IN THE MOADON - THIS WEEKS' SUBJECT IS NATURE.
- * WEDNESDAY - A PROGRAM ON THE USE OF NATURE IN OUR EVERYDAY LIVES - FOOD, COSMETICS, MEDICINE, ETC - SOMETHING FOR EVERYONE.
- * FRIDAY - A "SEDER" FOR TU BISHVAT - DEVOTED TO THE CHANGING SEASONS, AND THE YEARLY CYCLE OF NATURE. SOMETHING NEW OF WHICH WE HOPE TO MAKE A TRADITION.

* * *

MAZAL TOV

ALEX WINKLER - 8.2	DOT SHEINGEZICHT - 11.2
LIRON GLICK	ANAT ARNOLD
NOFAR COHEN (RUTIE MARKS' GRAND- DAUGHTER)	AYELET SINA
JOANNE ENGEL - 9.2	Yael SPRUNG - 12.2
PAOLO MARKESON	HANAN WATERMAN
	MICKY GENISLOV

SHABBAT SHALOM AND A HAPPY WEEK TO YOU ALL !

* * *